

vodi ga uradnik, zavleče vse, kar bi bilo vladi nepovoljno, pobere vse, česar noben drugi klub ne mara (n. pr. sekcijški šef Gaučev) in je toraj na Dunaji dobil prislov: der Verschleppungs-klub. On si je to ime z ozirom na versko šolo, katero v njem nemški Tirolci in Predarlčani zahtevajo, in z ozirom na slovenske narodne težnje dobro zaslužil. Vse se je zavleklo 7 let in sedaj smo v prežalostnem stanju, veliko neugodnejšem, nego pred 3 do 4 leti. To nam potrjuje najnovejše postopanje ministra Gauča zoper nas in Čeha. Kaj se ima sedaj storiti najboljšje, to je težko določiti. Vsakako pa kaže vzajemno s Čehi postopati. Kranjski poslanec g. Suklje prosil je svoje volilce dovoljenja iti v opozicijo, vsaj zoper Gauča. To pomeni izstopanje Slovencev iz Hohenwarthovega kluba. Če se to izvrši, okrepijo Nemci klub Liechtensteinov, ki bi potem uspešniše potegoval se za versko šolo, Slovenci in Hrvati bi pa osnovali jugoslovanski, in morebiti s Čehi, samo v varovanje XIX. členu državljskih pravic, — slovanski klub.

Zbrani volilci so poročanje svojega poslanca mnogo in burno odobraval ter mu izrekli zahvalo za njegov trud in popolno zupanje.

D.

Letno poročilo dijaške kuhinje v Ptujju

v samostanu čč. gg. oo. minoritov za šolsko leto 1886/87.

(Konec.)

Svota milodarov v denarju je 984 fl. 23 kr. Darovane viktualije in sicer je nabral č. g. J. Sattler po Velikonedeljski župniji: 17 vaganov krompirja, 8¹/₂ vaganov zmesi in 2¹/₂ vaganov ajde; č. g. Kolednik Jakob, župnik v Hajdinu je daroval 9 kg. slanine in 4 kg. masla, kar se je cenilo in zaračunilo po tržnej ceni za 33 fl. Vkupni dohodki so tedaj: a) v denarjih 984 fl. 23 kr.; b) viktualije 33 fl. Skupaj: 1017 fl. 23 kr.

Nastopni mesečni izkazi kažó število kosil s troški, kosilce po 15 kr.

Od 20—30. sept. 1886	152	kosile	fl.	22	80
" 1—31. okt. "	490	"	"	73	50
" 1—30. nov. "	513	"	"	76	95
" 1—31. decemb. "	418	"	"	62	70
" 1—31. jan. 1887	566	"	"	84	90
" 1—28. febr. "	462	"	"	69	30
" 1—31. marc. "	548	"	"	82	20
" 1—30. aprila "	419	"	"	62	85
" 1—31. maja "	522	"	"	78	30
" 1—30. junija "	548	"	"	82	20
" 1—15. julija "	265	"	"	39	75

Vkup: 4903 kosilca fl. 735.45
nagrada kuharici in dekli 30.—

vkupni troški: fl. 765 45

Vkupni dohodki fl. 1017.23
Vkupni troški " 765.45

prebitek: fl. 251.78

ki se porabi v šolskem letu 1887/88.

Smo li dosegli prvo leto svoj namén? Skozi vse šolsko leto začeniši z 20. septembrom 1886. do 15. sept. julija 1887. je dobivalo vsak dan hrano 16—22 slovenskih dijakov, izmed katerih je dobilo na koncu šolskega leta odliko sedem dijakov, prav dobro spričevalo 6, ostali pa dobro.

Dijaki, oziroma stariši blagovolé sledeče na blagohotno znanje vzeti:

Le zelo siromašni in nadarjeni dijaki se bodo na hrano sprejemali. Siromašnost je dokazati z ubožnim listom.

Dijaki, ki so lani dobivali hrano, dobijo jo tudi letos, dokler se pridno učé in spodobno zadržé. Učenci ljudske šole se ne sprejemajo.

Dijaki, stopivši v prvo latinsko šolo, dobé stoprav hrano na podlagi izida prve konference; z drugih zavodov došli, na podlagi dobrega spričevala in ubožnega lista.

Dobi podpيران dijak pri katerikoli mesečni konferenci nepovoljen red, oz. naznanilo, se mu takoj hrana vzame tako dolgo, dokler se ne pobiljša.

Prošnje, bodi-si ustmene ali pismene, naj se obračajo na predsednika nadziralnemu odboru: g. prof. L. Kunstek.

Vsi milodari, v denarjih in viktualijah, naj se pošiljajo, ozir. izročajo č. g. o. B. Hrtiš, gvardijanu in župniku na Ptujem.

Okončuje to prvoletno poročilo izrekamo svojo najprisrčnejšo zahvalo vsem blagim podpornikom, ki so se svojimi zdatnimi doneski pripomogli do zares sijajnega uspeha, vsem vnetim in trudoljubivim nabirateljem milodarov zlasti: g. Kovačič Jakobu v Ljutomeru, gosp. Vertnik Ivanu v Ormožu, g. dr. Gršak Ivanu v Ormožu, č. g. J. Sattlerju pri sv. Barbari v Halozah, č. g. dr. Muršec Jožefu v Gradcu, č. g. Lendovšek Mihaelu v Makolah, g. prof. Žitku J. v Ljubnem in č. g. Munda J. v Mariboru in vsem prijateljem naše kuhinje ki so nas na katerikoli način podpirali, z gorško domoljubno prošnjo, da bi nam še v prihodnje zvesti ostali ter se pri raznih prilikah naših siromašnih dijakov spominjati blagovolili. Bodi vsem čast in srčna hvala!

„Bog živi vse na tem in onem sveti,
Ki so za narod svoj v resnici vneti!“
O. Benko Hrtiš.

Gospodarske stvari.

O bučelnem prezimovanju.

Vsakega bučelarja mora biti v začetku zime skrb, da pripravi bučelam primerne toplote in pokoj. Ko paša preneha in se zima

približuje, zamašijo si bučele same razpoke in manjše luknice, veče razpoke mora pa bučelar zamazati in žrela s preluknjenim kositarjem (plehom) zadelati, da miši v panj ne pridejo in ptiči (senice, brglezi i. dr.) bučelj pri žrelu zobati ne morejo.

Vsi panji naj se gotovo zapažijo in v lesenih premakljivih panjih naj se prostor, kolikor mogoče, zmanjša. Kadar mrzlo vreme nastane, stisnejo se bučele med satovje ter visijo druga nad drugo, tako, da se skupno ogrevajo. Bučele ne otrpnejo in ne spijo zimskega spanja, kakor sršeni, in vse druge žuželke, temveč so gibčne in potrebujejo hrano in primerno toploto. Kolikor bolj so v pokoju, toliko bolje se počutijo in manj medu potrebujejo in toliko dalje zamorejo blato brez škode zadržati. Vrata naj se tiho odpirajo in vsako delo v bučelnjaku naj se brez ropota opravi. Nasledki zimskega mraza in motenje pokoja so vedno nevarni.

Če je v panju premrzlo, ne morejo se bučele dalje za medom premakniti in tako navadno zmrznejo, in če se motijo v pokoju, se vselej nekaj bučel od družine loči, katere navadno vtrpnejo in tako panj oslabi, in marsikateri bučelar si pa v spomladi ne vé razjasniti, zakaj da je toliko mrtvih bučel, ali zakaj da so pri strdi pomrle.

Večkrat, ko se bučele vznemirjujejo, toliko več hrane povžijejo in marsikateri panj trpi lakoto, ali celo pogine zavoljo premnogelega nepokoja.

Če se pa to ne zgodi, ker je panj obilo s hrano previden, tedaj je pa nasledek, ki panj ravno tako lahko vniči, to, da bučele zaradi nepokoja preobilno hrane povžijejo, in tedaj blata ne morejo zadrževati toliko časa, ko bi ga lahko, kedar bi pokoj imele. Vsled tega se ena na drugo ponesnažijo, med in satovje, ter navadno vsled tega v spomladi griža nastane.

Po zimi je tudi spremenljivo vreme škodljivo in če panj prevrtajo, jih zvnaj mnogo otrpne in tako panj oslabi.

Žrela naj se z deskami zakrijejo, da tople solnčne žarke zadržujejo. Dobro je meseca februarja, če toplo vreme nastane, pred bučelnjakom sneg odmetati in par ur žrela odpreti, da se bučele osnažijo. F. P—k.

Maža za drevesa, da jih zajec ne ogloda!

Kdor noče sadnega drevja s slamo ali s trnjem v jesen obvezati, naj napravi tako-le: Kupi se za par krajcarjev oženka, kateri se skuha in k mešanici iz ila, kravjeka in človeškega blata prilije in premeša. Dobro je tudi krvi priliti, katera se potem skorje dobro drži, da potem omaž hitro ne odpade.

Če v jesen dolgo dežuje, mora se po zimi v vlažnem vremenu spet pomazati. Če tako storiš, ne bode ti zajec gotovo z nobenega dre-

vesa skorje objedel. Sama omaža iz ila, kravjeka in apna nič ne pomaga, ker hitro odpade in nič ne smrdi. F. P—k.

Sejmovi. Dne 1. oktobra v Kostrivnici. Dne 3. oktobra v Arvežu, na Dobrni, v Dolu, v Konjicah, pri sv. Heleni poleg Šmarja in v Mariboru. Dne 4. oktobra v Artičah, v Jurkloštru, pri sv. Lenartu v slov. gor., v Radgoni in v Žalcu. Dne 5. oktobra v Lučanah na Ptuju. Dne 6. oktobra na Bregu v Ptuju in v Pišecah. Dne 7. okt. v Radgoni.

Dopisi.

Od Male nedelje. (Nova maša.) Med narodnimi vesellicami na Slovenskem zavzema menda posebno na panonske strani Štajarja obhajanje nove maše koj prvo mesto. O tej slavnosti pišejo krepko in zvišeno nam nepozabljivi Slomšek v svojih „životopisih“. Dragi bralci „Slov. Gosp.“ tudi mi moremo ponosno reči: Zasijal nam je slavnostni dan 28. avg., ko so nam č. g. Al. Vojsk, od Zagrebčkega nadškofa posvečen, novo mašo peli. Kdo popiše veselje cele župnije, ko vidi svojega rojaka novo mašo služiti? Kdo občuti radost otroka pri altarju gledati, kojega so oni pred petindvajsetimi leti k sv. krstu prinesli. Kdo more izreči staršev Blaža in Ane prisrčne želje, spolnjene in iz novoposvečenih rok svojega lastnega sina prejeti presv. Reš. telo, zastavo večnega življenja! Gotovo ni lepšega obhajila, ne veselejšega shoda od nove sv. maše. Vsa okolica se je radovala, od dalje in z obližja se je sešla velika množina vernega ljudstva, da se lahko reče: Ako ravno podplate razdereš, nove maše ne zamudi. V lepi dolini Bočkovski, tik njihove rojstne hiše stala je obednica, kjer se je novomašniku več dni zaporedoma imenitna gostija služila; tu se je gotovo vse veselilo v Gospodu velike sreče, da je izmed njihove srede sin toliko častito službo nastopil ter hoče poslej med Bogom in ljudstvom stati in dušam v nebesa pomagati. V. Krajnc.

Iz Slatine. (Slabe krčme.) Vozil sem se z nekim Gradčanom. Ta ni vedel o Slatinskih gostilnicah nič dobrega povedati. Štirinajst dni je bil na Slatini in si je prebiral oštarije. Bil je pri treh Ogrizkih, na Streiterovem, pri Leitnerji, a nikjer ni mogel najti poštenega vina. To je pa vendar pokvarjenost, pravi, vinski kraj ne premore dobre kapljice. Je samo narejeno ali mešano vino, jesih pa spiritus. Ta mož ima prav. Toliko je krčem, da se skoraj ena druge tišči in vendar ne postrežejo z dobrim vinom. Če bi bili krčmarji pametni, imeli bi samo dobro vino; pa bi ne kazali tako kiselih obrazov, kakor jih zdaj ka-